

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV 2014/36/EU

av den 26 februari 2014

om villkor för tredjelandsmedborgares inresa och vistelse för säsongsanställning

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 79.2 a och 79.2 b,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽¹⁾,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande ⁽²⁾,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽³⁾, och

av följande skäl:

- (1) För att successivt inrätta ett område med frihet, säkerhet och rättvisa föreskrivs i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) att det ska beslutas om åtgärder på områdena asyl, invandring och skydd för tredjelandsmedborgares rättigheter.
- (2) I EUF-fördraget föreskrivs att unionen ska utforma en gemensam invandringspolitik som syftar till att i alla lägen säkerställa en effektiv förvaltning av migrationsströmmarna och en rättvis behandling av tredjelandsmedborgare som vistas lagligen i medlemsstaterna. I detta syfte ska Europaparlamentet och rådet besluta om åtgärder om villkoren för tredjelandsmedborgares inresa och vistelse och om fastställande av deras rättigheter.
- (3) I Haagprogrammet, som antogs av Europeiska rådet den 4 november 2004, anges att laglig migration kommer att ha stor betydelse för att främja ekonomisk utveckling, och kommissionen uppmanades följaktligen att lägga fram en strategisk plan för laglig migration som inbegriper förfaranden för inresetillstånd och som snabbt kan hantera fluktuerande efterfrågan på migrerande arbetskraft.

(4) Vid sitt möte den 14–15 december 2006 enades Europeiska rådet om en rad åtgärder för 2007. Dessa åtgärder inbegriper bland annat utformning av en välfungerande migrationspolitik som till fullo respekterar medlemsstaternas nationella behörighet, för att bistå medlemsstaterna med att tillgodose befintliga och framtida behov av arbetskraft. Europeiska rådet efterfrågade också en undersökning av vilka medel som kan användas för att underlätta temporär migration.

(5) Genom den europeiska pakten för invandring och asyl som antogs av Europeiska rådet vid dess möte den 16 oktober 2008 åtar sig unionen och dess medlemsstater att föra en rättvis, effektiv och enhetlig politik som ett svar på de utmaningar och möjligheter som migration innebär. Pakten utgör grunden för en gemensam politik för invandring som styrs av en anda av solidaritet mellan medlemsstaterna och samarbete med tredjeländer, och bygger på en god hantering av migrationsströmmarna, inte enbart i mottagarlandets utan också i ursprungslandets och migrantens eget intresse.

(6) I Stockholmsprogrammet, som antogs av Europeiska rådet den 11 december 2009 konstateras att arbetskraftsinvandring kan bidra till ökad konkurrenskraft och ekonomisk livskraft samtidigt som en flexibel invandringspolitik – mot bakgrund av de stora demografiska utmaningarna och det därmed sammanhängande ökade behovet av arbetskraft som unionen kommer att ställas inför i framtiden – kommer att utgöra ett viktigt bidrag till unionens ekonomiska utveckling och resultat på lång sikt. Det framhålls också att det är viktigt att tredjelandsmedborgare som vistas lagligen på medlemsstaternas territorium behandlas rättvist och att kopplingen mellan migration och utveckling optimeras. I programmet uppmanas kommissionen och Europeiska rådet att fortsätta genomförandet av den strategiska plan för laglig migration som anges i kommissionens meddelande av den 21 december 2005.

(7) Detta direktiv bör bidra till en effektiv hantering av migrationsströmmarna i fråga om den specifika kategorin säsongsbunden temporär migration och säkerställa rimliga arbets- och levnadsförhållanden för säsongsarbetare, genom att ange rättvisa och transparenta regler för inresa och vistelse, samt fastställa säsongsarbetares rättigheter, samtidigt som det erbjuder incitament och skydd för att förhindra vistelser utöver den fastställda perioden eller att tillfälliga vistelser blir permanenta. Dessutom kommer de regler som fastställs i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/52/EG ⁽⁴⁾ att bidra till att sådana tillfälliga vistelser inte omvandlas till olagliga vistelser.

⁽¹⁾ EUT C 218, 23.7.2011, s. 97.

⁽²⁾ EUT C 166, 7.6.2011, s. 59.

⁽³⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 5 februari 2014 (ännu ej offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 17 februari 2014.

⁽⁴⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/52/EG av den 18 juni 2009 om minimistandarder för sanktioner och åtgärder mot arbetsgivare för tredjelandsmedborgare som vistas olagligt (EUT L 168, 30.6.2009, s. 24).

- (8) Medlemsstaterna bör genomföra detta direktiv utan diskriminering på grund av kön, ras, hudfärg, etniskt eller socialt ursprung, genetiska särdrag, språk, religion eller övertygelse, politisk eller annan åskådning, tillhörighet till nationell minoritet, förmögenhet, börd, funktionshinder, ålder eller sexuell läggning, i enlighet med, i synnerhet, rådets direktiv 2000/43/EG⁽¹⁾ och rådets direktiv 2000/78/EG⁽²⁾.
- (9) Detta direktiv bör inte påverka tillämpningen av principen om företräde för unionsmedborgare vad beträffar tillträde till medlemsstaternas arbetsmarknad, såsom den uttrycks i relevanta bestämmelser i de relevanta anslutningsakterna.
- (10) Detta direktiv bör inte påverka medlemsstaternas rätt att bestämma hur många tredjelandsmedborgare som får beviljas inresa för säsongarbete från ett tredjeland till deras territorium i den mening som avses i fördraget.
- (11) Detta direktiv bör inte påverka villkoren för tillhandahållandet av tjänster inom ramen för artikel 56 i EUF-fördraget. Detta direktiv bör i synnerhet inte påverka arbets- och anställningsvillkor som enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 96/71/EG⁽³⁾ gäller arbetstagare som utstationerats av ett företag som är etablerat i en medlemsstat för att tillhandahålla en tjänst på en annan medlemsstats territorium.
- (12) Detta direktiv bör omfatta anställningsförhållanden mellan säsongarbetare och arbetsgivare. Om en medlemsstats nationella rätt möjliggör inresa för tredjelandsmedborgare som säsongarbetare genom en arbetsförmedling eller ett bemanningsföretag som anställer säsongarbetaren samt har sitt säte på medlemsstatens territorium bör sådana förmedlingar och företag inte undantas från detta direktivs tillämpningsområde.
- (13) Vid införlivandet av detta direktiv bör medlemsstaterna, i förekommande fall och i samråd med arbetsmarknadens parter, upprätta en förteckning över de sysselsättningsområden som innefattar säsongbunden verksamhet. Säsongbunden verksamhet återfinns typiskt inom sektorer såsom jordbruket och trädgårdsnäringen, i synnerhet under sådd- och skördeperioderna, eller turistnäringen, i synnerhet under semesterperioden.
- (14) När det föreskrivs i nationell rätt får medlemsstaterna, i enlighet med principen om icke-diskriminering enligt artikel 10 i EUF-fördraget, tillämpa förmånligare behandling av medborgare från specifika tredjeländer jämfört med medborgare från andra tredjeländer vid genomförande av de frivilliga bestämmelserna i detta direktiv.
- (15) Ansökan om tillstånd för inresa som säsongarbetare ska endast kunna lämnas in så länge den tredjelandsmedborgaren vistas utanför medlemsstaternas territorium.
- (16) Det bör vara möjligt att vägra inresa för de ändamål som anges i detta direktiv på vederbörligen motiverade grunder. Framför allt bör det vara möjligt att vägra inresa om en medlemsstat, enligt en bedömning som grundar sig på fakta, anser att den berörda tredjelandsmedborgaren utgör ett potentiellt hot mot den allmänna ordningen, den allmänna säkerheten eller folkhälsan.
- (17) Detta direktiv ska inte påverka tillämpningen av Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/115/EG⁽⁴⁾.
- (18) Detta direktiv bör inte inverka negativt på rättigheter som har tillerkänts en tredjelandsmedborgare som redan lagligen vistas i en medlemsstat för att arbeta.
- (19) När det gäller medlemsstater som tillämpar Schengenregelverket fullt ut gäller följande i sin helhet: Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 810/2009⁽⁵⁾ (nedan kallad *viseringskodexen*), Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 562/2006⁽⁶⁾ (nedan kallad *kodexen om Schengengränserna*) och rådets förordning (EG) nr 539/2001⁽⁷⁾. Med avseende på vistelser som inte överstiger 90 dagar innebär detta därför att villkoren för säsongarbetares inresa till det territorium som tillhör de medlemsstater som fullt ut tillämpar Schengenregelverket regleras av dessa instrument, medan detta direktiv endast reglerar kriterierna och kraven för tillträde till arbetsmarknaden. I fall där medlemsstaterna inte tillämpar Schengenregelverket fullt ut, med undantag för Förenade kungariket och Irland, gäller endast kodexen om Schengengränserna. De bestämmelser i Schengenregelverket som avses i detta direktiv tillhör den del av Schengenregelverket som Irland och Förenade kungariket inte deltar i och därför gäller dessa bestämmelser inte dem.

⁽¹⁾ Rådets direktiv 2000/43/EG av den 29 juni 2000 om genomförandet av principen om likabehandling av personer oavsett deras ras eller etniska ursprung (EGT L 180, 19.7.2000, s. 22).

⁽²⁾ Rådets direktiv 2000/78/EG av den 27 november 2000 om inrättande av en allmän ram för likabehandling (EGT L 303, 2.12.2000, s. 16).

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 96/71/EG av den 16 december 1996 om utstationering av arbetstagare i samband med tillhandahållande av tjänster (EGT L 18, 21.1.1997, s. 1).

⁽⁴⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/115/EG av den 16 december 2008 om gemensamma normer och förfaranden för återvändande av tredjelandsmedborgare som vistas olagligt i medlemsstaterna (EUT L 348, 24.12.2008, s. 98).

⁽⁵⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 810/2009 av den 13 juli 2009 om införande av en gemenskapskodex om viseringar (viseringskodexen) (EUT L 243, 15.9.2009, s. 1).

⁽⁶⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 562/2006 av den 15 mars 2006 om en gemenskapskodex om gränspassage för personer (kodexen om Schengengränserna) (EUT L 105, 13.4.2006, s. 1).

⁽⁷⁾ Rådets förordning (EG) nr 539/2001 av den 15 mars 2001 om fastställande av förteckningen över tredje länder vars medborgare är skyldiga att inneha visering när de passerar de yttre gränserna och av förteckningen över de tredje länder vars medborgare är undantagna från detta krav (EGT L 81, 21.3.2001, s. 1).

- (20) Kriterier och krav för inresa och grunder för att avslå och återkalla eller att inte förlänga vistelser som inte överstiger 90 dagar bör fastställas i detta direktiv när det gäller anställning som säsongarbetare. När viseringar för kortare vistelse utfärdas för säsongarbete ska de relevanta bestämmelserna i Schengenregelverket avseende villkoren för inresa och vistelse på medlemsstaternas territorium samt grunderna för avslag, förlängning, upphävande eller återkallande av sådana viseringar tillämpas i enlighet med dessa. Särskilt bör varje beslut om avslag, upphävande eller återkallande av en visering och de skäl som ligger till grund för beslutet meddelas sökanden i enlighet med artiklarna 32.2 och 34.6 i viseringskodexen, med hjälp av standardformuläret i bilaga VI till viseringskodexen.
- (21) För säsongarbetare som beviljats inresa för vistelser som överstiger 90 dagar bör man i detta direktiv fastställa både villkoren för inresa och vistelse på territoriet och kriterierna och kraven för tillträde till arbetsmarknaden i medlemsstaterna.
- (22) Genom detta direktiv bör det införas ett flexibelt system för inresa som bygger på efterfrågan och objektiva kriterier, såsom ett giltigt anställningsavtal eller ett bindande anställningserbjudande där de väsentliga dragen i kontraktsförhållandet eller anställningsförhållandet anges.
- (23) Medlemsstaterna bör ha möjlighet att genomföra en kontroll som visar att en tjänst inte kan besättas med arbetskraft som redan finns på den inhemska arbetsmarknaden.
- (24) Medlemsstaterna bör kunna avslå en ansökan om inresa, särskilt när en tredjelandsmedborgare inte har följt de villkor som gällt ett tidigare beslut om inresa som säsongarbetare om att lämna den berörda medlemsstatens territorium när tillståndet för säsongarbete löpt ut.
- (25) Medlemsstaterna bör kunna kräva att arbetsgivaren samarbetar med de behöriga myndigheterna och tillhandahåller all relevant information som behövs i syfte att förhindra eventuellt missbruk och eventuell felaktig användning av det förfarande som fastställs i detta direktiv.
- (26) Bestämmelser om ett gemensamt förfarande som resulterar i ett kombinerat tillstånd som omfattar såväl vistelse som arbete bör bidra till att medlemsstaternas nuvarande regler kan förenklas. Detta bör inte påverka medlemsstaternas rätt att utse behöriga myndigheter och det sätt på vilket dessa skulle delta i det gemensamma förfarandet i enlighet med de nationella förvaltningarnas organisationsprinciper och praxis.
- (27) Utseendet av behöriga myndigheter enligt detta direktiv bör inte påverka den roll och det ansvar som andra myndigheter och, i förekommande fall, arbetsmarknadens parter har i fråga om att, i enlighet med nationell rätt och/eller praxis, pröva och fatta beslut om ansökan.
- (28) Detta direktiv bör medge en viss flexibilitet för medlemsstaterna avseende de tillstånd som ska utfärdas (inresa, vistelse och arbete) för säsongarbetare. Utfärdandet av en visering för längre vistelse i enlighet med artikel 12.2 a bör inte påverka medlemsstaternas möjlighet att i förhand utfärda ett tillstånd att arbeta i den berörda medlemsstaten. För att säkerställa att de anställningsvillkor som föreskrivs i detta direktiv har kontrollerats och är uppfyllda bör man emellertid på de i förhand beviljade tillstånden tydliggöra att de har utfärdats för säsongarbete. I fall där endast viseringar för kortare vistelse utfärdas bör medlemsstaterna i detta syfte använda rubriken "Anmärkningar" på viseringsmärket.
- (29) För alla vistelser som inte överstiger 90 dagar bör medlemsstaterna välja att utfärda antingen en visering för kortare vistelse eller en visering för kortare vistelse åtföljd av ett arbetstillstånd i de fall där tredjelandsmedborgaren ska ha visering i enlighet med förordning (EG) nr 539/2001. Om tredjelandsmedborgaren inte omfattas av viseringskravet och om en medlemsstat inte har tillämpat artikel 4.3 i den förordningen bör medlemsstaterna bevilja honom eller henne ett arbetstillstånd som fungerar som ett tillstånd för säsongarbete. För alla vistelser som överstiger 90 dagar bör medlemsstaterna välja att utfärda ett av följande tillstånd: en visering för längre vistelse, ett säsongarbetstillstånd eller ett säsongarbets-tillstånd åtföljt av en visering för längre vistelse, om en visering för längre vistelse krävs enligt nationell rätt för inresa till territoriet. Ingenting i detta direktiv bör hindra medlemsstaterna från att utfärda arbetstillstånd direkt till arbetsgivaren.
- (30) När en visering behövs i den enda avsikten att inresa till en medlemsstats territorium och tredjelandsmedborgaren uppfyller villkoren för att beviljas ett säsongarbetstillstånd, bör den berörda medlemsstaten underlätta för tredjelandsmedborgaren att erhålla den visering som krävs och säkerställa att den behöriga myndigheten effektivt samarbetar i detta syfte.

- (31) Medlemsstaterna bör fastställa vistelsens maximala varaktighet och begränsa den till en period på mellan fem och nio månader som, tillsammans med definitionen av säsongarbete, säkerställer att det är fråga om genuint säsongarbete. Det bör föreskrivas att det är möjligt att förlänga anställningsavtalet eller byta arbetsgivare inom den maximala vistelseperioden, under förutsättning att inresekriterierna fortfarande uppfylls. Detta bör bidra till att minska den eventuella risken för utnyttjande, vilken säsongarbetare som är knutna till en enda arbetsgivare kan utsättas för, samtidigt som det är ett flexibelt svar på arbetsgivares faktiska arbetskraftsbehov. Möjligheten för säsongarbetaren att anställas av en annan arbetsgivare i enlighet med de villkor som anges i detta direktiv bör inte innebära att säsongarbetaren, om han eller hon blir arbetslös, kan söka arbete på medlemsstaternas territorium.
- (32) Vid beslut om att förlänga vistelser eller förnya tillstånd för säsongarbete bör medlemsstaterna kunna beakta situationen på arbetsmarknaden.
- (33) I fall där en säsongarbetare har beviljats tillstånd för en vistelse som inte överstiger 90 dagar och där medlemsstaten har beslutat att förlänga vistelsen utöver 90 dagar bör viseringen för kortare vistelse ersättas av antingen en visering för längre vistelse eller ett säsongarbetstillstånd.
- (34) Med beaktande av vissa aspekter av cirkulär migration och anställningsutsikterna för flera säsonger än en för säsongarbetare från tredjeländer samt intresset av tillgång till stabila och redan utbildad arbetskraft hos arbetsgivare inom unionen bör möjlighet ges till förenklade förfaranden för inresa för tredjelandsmedborgare med årligt uppsåt som minst en gång de senaste fem åren har beviljats inresetillstånd som säsongarbetare till en medlemsstat och som alltid har följt de kriterier och villkor som föreskrivs i detta direktiv för inresa och vistelse i den berörda medlemsstaten. Dessa förfaranden bör inte påverka eller möjliggöra ett kringgående av kravet att det ska vara fråga om säsongbundet arbete.
- (35) Medlemsstaterna bör göra sitt bästa för att tillhandahålla de sökande den information om villkor för inresa och vistelse, inbegripet rättigheter och skyldigheter samt rättssäkerhetsgarantier i enlighet med detta direktiv, och alla de underlag som krävs för att lämna in en ansökan om att som säsongarbetare vistas och arbeta på en medlemsstats territorium.
- (36) Medlemsstaterna bör införa effektiva, proportionella och avskräckande sanktioner mot arbetsgivare som åsidosätter sina skyldigheter enligt detta direktiv. Dessa sanktioner skulle kunna bestå av åtgärder i enlighet med artikel 7 i direktiv 2009/52/EG och bör, när så är lämpligt, inbegripa en skyldighet för arbetsgivaren att betala ersättning till säsongarbetare. Nödvändiga mekanismer bör inrättas så att säsongarbetare kan få den ersättning de har rätt till även om de inte längre befinner sig på den berörda medlemsstatens territorium.
- (37) Det bör införas regler om förfarandet för handläggningen av ansökningar om inresa som säsongarbetare. Det förfarandet bör vara effektivt och hanterligt, med hänsyn till den normala arbetsbelastningen vid medlemsstaternas förvaltningar, samt öppet och rättvist, så att de berörda personernas rättssäkerhet garanteras.
- (38) Vid viseringar för kortare vistelse regleras rättssäkerhetsgarantierna av de relevanta bestämmelserna i Schengenregelverket.
- (39) De behöriga myndigheterna i medlemsstaterna bör besluta om ansökningar om tillstånd för säsongarbete så snart som möjligt efter att de lämnats in. När det gäller ansökningar om förlängning eller förnyelse som lämnats in inom tillståndets giltighetstid, bör medlemsstaterna vidta rimliga åtgärder för att säsongarbetaren inte ska behöva avbryta sitt anställningsförhållande med samma arbetsgivare eller ska förhindras att byta arbetsgivare, på grund av pågående administrativa förfaranden. Sökanden bör lämna in sin ansökan om förlängning eller förnyelse så snart som möjligt. I alla händelser bör säsongarbetaren tillåtas att fortsätta vistas, och i förekommande fall arbeta, på den berörda medlemsstatens territorium till dess att de behöriga myndigheterna har fattat ett slutligt beslut om ansökan om förlängning eller förnyelse.
- (40) Med tanke på säsongarbetets natur bör medlemsstaterna uppmanas att inte ta ut en avgift för hanteringen av ansökningar. I händelse av att en medlemsstat ändå beslutar att ta ut en avgift bör denna avgift inte vara oproportionell eller oskälig.
- (41) Säsongarbetare bör få tillgång till en bostad med lämplig standard. Den behöriga myndigheten bör underrättas om säsongarbetaren flyttar till en annan bostad. Om bostaden tillhandahålls av eller genom arbetsgivaren bör hyran inte vara oskälig i förhållande till säsongarbetarens nettorsättning och boendets kvalitet, säsongarbetarens hyra bör inte automatiskt dras från dennes lön och arbetsgivaren bör tillhandahålla säsongarbetaren ett avtal eller liknande dokument av vilket hyresvillkoren för boendet framgår samt se till att bostaden uppfyller de allmänna hälso- och säkerhetsbestämmelser som gäller i den berörda medlemsstaten.

(42) Tredjelandsmedborgare som innehar en giltig resehandling och ett tillstånd för säsongarbete som utfärdats i enlighet med detta direktiv av en medlemsstat som fullt ut tillämpar Schengenregelverket bör få tillstånd att under en period av högst 90 dagar inom varje 180-dagarsperiod resa in till och röra sig fritt på det territorium som tillhör de medlemsstater som tillämpar Schengenregelverket fullt ut, i enlighet med kodexen om Schengengränserna och artikel 21 i konventionen om tillämpning av Schengenavtalet av den 14 juni 1985 mellan regeringarna i Beneluxstaterna, Förbundsrepubliken Tyskland och Franska republiken om gradvis avskaffande av kontroller vid de gemensamma gränserna ⁽¹⁾ (nedan kallad *Schengenavtalets tillämpningskonvention*).

(43) Mot bakgrund av den särskilt utsatta situation som säsongarbetare från tredjeländer befinner sig i och anställningens tillfälliga natur är det nödvändigt att tillhandahålla ett effektivt skydd av rättigheterna för säsongarbetare från tredjeländer, även på området social trygghet, att regelbundet kontrollera att reglerna följs och att se till att principen om likabehandling respekteras fullt ut i förhållande till arbetstagare som är medborgare i värdmedlemsstaten, med beaktande av principen om lika lön för likvärdigt arbete på samma arbetsplats, genom att tillämpa kollektivavtal och andra arrangemang om arbetsvillkor som har ingåtts på någon nivå eller är fastställda i lag, i enlighet med nationell rätt och praxis, på samma villkor som för medborgare i värdmedlemsstaten.

(44) Detta direktiv bör tillämpas utan att det påverkar rättigheterna och principerna i den europeiska sociala stadgan av den 18 oktober 1961 och, om tillämpligt, i Europeiska konventionen av den 24 november 1977 om migrerande arbetstagares rättsställning.

(45) Säsongarbetare från tredjeländer bör omfattas inte bara av de lagar och andra författningar som gäller för arbetstagare som är medborgare i värdmedlemsstaten, utan även av de skiljedomar och kollektivavtal och avtal som ingåtts oavsett nivå, i enlighet med nationell rätt och praxis i värdmedlemsstaten, och detta enligt samma villkor som gäller för medborgare i värdmedlemsstaten.

(46) Säsongarbetare från tredjeländer bör garanteras likabehandling med avseende på de grenar av den sociala

tryggheten som anges i artikel 3 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 883/2004 ⁽²⁾. Detta direktiv harmoniserar inte medlemsstaternas lagstiftning om social trygghet och omfattar inte socialt stöd. Det begränsar sig till att tillämpa principen om likabehandling inom området social trygghet på personer som ingår i direktivets tillämpningsområde. De bör genom detta direktiv dock inte tilldelas fler rättigheter än de som redan föreskrivs i gällande unionsrätt på området för social trygghet för tredjelandsmedborgare som har anknytning till flera medlemsstater.

På grund av att säsongarbetares vistelse är tillfällig till sin natur, bör medlemsstaterna utan att det påverkar tillämpningen av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1231/2010 ⁽³⁾, ha möjlighet att undanta familjeförmåner och arbetslöshetsersättning från likabehandling av säsongarbetare och sina egna medborgare och bör kunna begränsa likabehandlingen när det gäller utbildning och yrkesutbildning samt skatteförmåner.

Detta direktiv innehåller inte några föreskrifter om familjeåterförening. Detta direktiv beviljar inte heller några rättigheter i situationer som inte omfattas av unionsrätten, till exempel avseende situationer där familjemedlemmar är bosatta i ett tredjeland. Detta bör emellertid inte påverka rätten för efterlevande som har rättigheter vilka härleds från en säsongarbetare att få efterlevandepension när de är bosatta i ett tredjeland. Detta bör gälla utan att det påverkar medlemsstaternas icke-diskriminerande tillämpning av nationell rätt om minimiregler för avgifter till pensionssystemen. Mekanismer bör inrättas för att säkerställa att säsongarbetare verkligen omfattas av den sociala tryggheten under sin vistelse och att deras förvärvade rättigheter i tillämpliga fall överförs.

(47) Unionsrätten begränsar inte medlemsstaternas befogenhet att organisera sina sociala trygghetssystem. I avsaknad av harmonisering på unionsnivå ankommer det följaktligen på varje medlemsstat att bestämma villkoren för beviljande av sociala trygghetsförmåner, förmånernas storlek och under hur lång tid de ska utgå. Medlemsstaterna är vid utövandet av denna behörighet emellertid skyldiga att iaktta unionsrätten.

⁽¹⁾ EGT L 239, 22.9.2000, s. 19.

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 883/2004 av den 29 april 2004 om samordning av de sociala trygghetssystemen (EUT L 166, 30.4.2004, s. 1).

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1231/2010 av den 24 november 2010 om utvidgning av förordning (EG) nr 883/2004 och förordning (EG) nr 987/2009 till att gälla de tredjelandsmedborgare som enbart på grund av sitt medborgarskap inte omfattas av dessa förordningar (EUT L 344, 29.12.2010, s. 1).

- (48) Begränsningar av likabehandlingen i fråga om social trygghet enligt detta direktiv bör inte påverka de rättigheter som följer av tillämpningen av förordning (EU) nr 1231/2010.
- (49) För att säkerställa ett korrekt genomförande av detta direktiv, särskilt bestämmelserna om rättigheter, arbetsvillkor och bostäder, bör medlemsstaterna se till att det finns lämpliga mekanismer för övervakning av arbetsgivare och att, när så är lämpligt, effektiva och adekvata kontroller genomförs på deras respektive territorier. Valet av vilka arbetsgivare som ska kontrolleras bör huvudsakligen grunda sig på en riskbedömning som ska genomföras av medlemsstatens behöriga myndigheter, varvid hänsyn ska tas bland annat till vilken bransch företaget verkar inom och till eventuella tidigare fall av överträdelser.
- (50) För att underlätta genomförandet av detta direktiv bör medlemsstaterna inrätta effektiva mekanismer genom vilka säsongarbetare kan begära rättslig prövning och inge klagomål direkt eller genom relevanta tredje parter, såsom fackföreningar eller andra sammanslutningar. Detta anses nödvändigt för att hantera situationer där säsongarbetare är omedvetna om att det finns mekanismer för kontroll av efterlevnaden eller är obenägna att i eget namn vända sig till dessa av rädsla för eventuella konsekvenser. Det bör finnas ett rättsligt skydd mot repressalier för säsongarbetare som ingett klagomål.
- (51) Eftersom målen för detta direktiv, nämligen att införa ett särskilt inreseförfarande, anta villkor för tredjelandsmedborgares inresa och vistelse för säsongarbete samt att fastställa deras rättigheter som säsongarbetare, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna, utan snarare kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen (EU-fördraget), med beaktande av invandrings- och sysselsättningspolitiken på europeisk och nationell nivå. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.
- (52) Detta direktiv respekterar de grundläggande rättigheter och iakttar de principer som erkänns i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, särskilt artiklarna 7, 15.3, 17, 27, 28, 31 och 33.2, i enlighet med artikel 6 i EU-fördraget.
- (53) I enlighet med den gemensamma politiska förklaringen från medlemsstaterna och kommissionen om förklarande

dokument av den 28 september 2011⁽¹⁾, har medlemsstaterna åtagit sig att, i de fall detta är berättigat, låta anmälan av införlivandeåtgärder åtföljas av ett eller flera dokument som förklarar förhållandet mellan de olika delarna i direktivet och motsvarande delar i de nationella instrumenten för införlivande. Med avseende på detta direktiv anser lagstiftaren att översändandet av sådana dokument är berättigat.

- (54) I enlighet med artiklarna 1 och 2 i protokoll nr 21 om Förenade kungarikets och Irlands ställning med avseende på området med frihet, säkerhet och rättvisa, fogat till EU-fördraget och EUF-fördraget, och utan att det påverkar tillämpningen av artikel 4 i det protokollet, deltar dessa medlemsstater inte i antagandet av detta direktiv, som inte är bindande för eller tillämpligt på dem.
- (55) I enlighet med artiklarna 1 och 2 i protokoll nr 22 om Danmarks ställning, fogat till EU-fördraget och EUF-fördraget, deltar Danmark inte i antagandet av detta direktiv, som inte är bindande för eller tillämpligt på Danmark.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 1

Syfte

1. I detta direktiv fastställs villkoren för tredjelandsmedborgares inresa och vistelse för säsonganställning samt definieras säsongarbetares rättigheter.
2. För vistelser som inte överstiger 90 dagar är detta direktiv tillämpligt utan att det påverkar Schengenregelverket, särskilt viseringskodexen, kodexen om Schengengränserna och förordning (EG) nr 539/2001.

Artikel 2

Tillämpningsområde

1. Detta direktiv är tillämpligt på tredjelandsmedborgare som befinner sig utanför medlemsstaternas territorium och ansöker om att resa in eller som har beviljats inresa, enligt villkoren i detta direktiv, på en medlemsstats territorium för säsonganställning.

Detta direktiv är inte tillämpligt på tredjelandsmedborgare som vid ansökningstillfället uppehåller sig på en medlemsstats territorium, med undantag för de fall som anges i artikel 15.

⁽¹⁾ EUT C 369, 17.12.2011, s. 14.

2. I samband med införlivandet av detta direktiv ska medlemsstaterna, i förekommande fall i samråd med arbetsmarknadens parter, upprätta en förteckning över de sysselsättningsområden som innefattar säsongsbunden verksamhet. Medlemsstaterna får, i lämpliga fall efter samråd med arbetsmarknadens parter, ändra den förteckningen. Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen om sådana ändringar.

3. Detta direktiv är inte tillämpligt på tredjelandsmedborgare som

- a) bedriver verksamhet på ett i en annan medlemsstat etablerat företags vägnar inom ramen för tillhandahållande av tjänster i den mening som avses i artikel 56 i EUF-fördraget, inbegripet tredjelandsmedborgare som utstationerats av ett i en medlemsstat etablerat företag inom ramen för tillhandahållande av tjänster i enlighet med direktiv 96/71/EG,
- b) är familjemedlemmar till unionsmedborgare som har utövat sin rätt till fri rörlighet inom unionen, i överensstämmelse med Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/38/EG⁽¹⁾,
- c) i likhet med sina familjemedlemmar och oavsett medborgarskap, har rätt till fri rörlighet motsvarande unionsmedborgares rättigheter enligt avtal mellan antingen unionen och medlemsstaterna eller unionen och tredjeländer.

Artikel 3

Definitioner

I detta direktiv avses med

- a) *tredjelandsmedborgare*: personer som inte är unionsmedborgare i den mening som avses i artikel 20.1 i EUF-fördraget,
- b) *säsongsarbetare*: tredjelandsmedborgare med huvudsaklig boplatssättningsort i ett tredjeland, som vistas lagligt och tillfälligt på en medlemsstats territorium för att utföra säsongsbunden verksamhet, i enlighet med ett eller flera avtal om visstidsarbete som slutits direkt mellan den tredjelandsmedborgaren och en arbetsgivare som är etablerad i den medlemsstaten,
- c) *säsongsbunden verksamhet*: verksamhet som är kopplad till en viss tid på året då en återkommande händelse eller ett mönster av händelser med koppling till säsongsbetingade förhållanden kräver avsevärt högre arbetsinsatser än vad som behövs för att sköta det löpande arbetet,

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/38/EG av den 29 april 2004 om unionsmedborgares och deras familjemedlemmars rätt att fritt röra sig och uppehålla sig inom medlemsstaternas territorier och om ändring av förordning (EEG) nr 1612/68 och om upphävande av direktiven 64/221/EEG, 68/360/EEG, 72/194/EEG, 73/148/EEG, 75/34/EEG, 75/35/EEG, 90/364/EEG, 90/365/EEG och 93/96/EEG (EUT L 158, 30.4.2004, s. 77).

d) *säsongsarbetstillstånd*: tillstånd som utfärdats enligt den utformning som föreskrivs i rådets förordning (EG) nr 1030/2002⁽²⁾, som innehåller en hänvisning till säsongsarbete och som ger innehavaren av tillståndet rätt att vistas och arbeta på en medlemsstats territorium under en vistelse som överstiger 90 dagar enligt villkoren i detta direktiv,

e) *visering för kortare vistelse*: tillstånd som utfärdats av en medlemsstat enligt artikel 2.2 a i viseringskodexen eller utfärdats i enlighet med nationell rätt i en medlemsstat som inte tillämpar Schengenregelverket fullt ut,

f) *visering för längre vistelse*: tillstånd som utfärdats av en medlemsstat enligt artikel 18 i Schengenavtalets tillämpningskonvention eller utfärdats i enlighet med nationell rätt i medlemsstater som inte tillämpar Schengenregelverket fullt ut,

g) *ett enda ansökningsförfarande*: förfarande som på grundval av en enda ansökan från en tredjelandsmedborgare om tillstånd att vistas och arbeta på en medlemsstats territorium leder till beslut om ansökan om ett säsongsarbetstillstånd,

h) *tillstånd för säsongarbete*: varje tillstånd som avses i artikel 12 och som ger innehavaren av tillståndet rätt att vistas och arbeta på det territorium som tillhör den medlemsstat som har utfärdat tillståndet enligt detta direktiv,

i) *arbetstillstånd*: varje tillstånd som har utfärdats av en medlemsstat i enlighet med nationell rätt för arbete på den medlemsstatens territorium.

Artikel 4

Förmånligare bestämmelser

1. Detta direktiv ska tillämpas utan att det påverkar förmånligare bestämmelser i

a) unionsrätten, inbegripet bilaterala och multilaterala avtal mellan unionen, eller mellan unionen och dess medlemsstater, å ena sidan, och ett eller flera tredjeländer, å andra sidan,

b) bilaterala eller multilaterala avtal mellan en eller flera medlemsstater och ett eller flera tredjeländer.

2. Detta direktiv påverkar inte medlemsstaternas rätt att anta eller bibehålla bestämmelser som är mer förmånliga för de tredjelandsmedborgare som direktivet gäller, med avseende på artiklarna 18, 19, 20, 23 och 25.

⁽²⁾ Rådets förordning (EG) nr 1030/2002 av den 13 juni 2002 om en enhetlig utformning av uppehållstillstånd för medborgare i tredjeland (EGT L 157, 15.6.2002, s. 1).

KAPITEL II

VILLKOR FÖR INRESA

Artikel 5

Kriterier och krav för inresa för säsonganställning för vistelser som inte överstiger 90 dagar

1. Ansökningar om inresa till en medlemsstat enligt villkoren i detta direktiv för vistelser som inte överstiger 90 dagar ska åtföljas av

a) ett giltigt anställningsavtal eller, om det föreskrivs i nationell rätt, administrativa bestämmelser eller praxis, ett bindande anställningserbjudande om att arbeta som säsongarbetare i den berörda medlemsstaten hos en arbetsgivare som är etablerad i den medlemsstaten och som innehåller uppgifter om

i) arbetsplatsen och arbetets art,

ii) anställningens varaktighet,

iii) ersättningen,

iv) arbetstid per vecka eller månad,

v) längden på den eventuella betalda semestern,

vi) i tillämpliga fall, andra relevanta arbetsvillkor, och

vii) om möjligt, det datum då anställningen börjar,

b) handlingar som styrker att den sökande innehar, eller om nationell rätt så föreskriver, har ansökt om sjukförsäkring, som täcker alla de risker som medborgarna i den berörda medlemsstaten normalt försäkras mot, under perioder då inget sådant försäkringsskydd eller motsvarande rättighet till förmåner erbjuds i samband med, eller som ett resultat av, det arbete som utförs i den medlemsstaten,

c) handlingar som styrker att säsongarbetaren kommer att ha en lämplig bostad eller att en lämplig bostad kommer att tillhandahållas, i enlighet med artikel 20.

2. Medlemsstaterna ska kräva att de villkor som avses i punkt 1 a överensstämmer med tillämplig rätt, kollektivavtal och praxis.

3. På grundval av de handlingar som tillhandahålls enligt punkt 1 ska medlemsstaterna kräva att säsongarbetare inte utnyttjar deras sociala trygghetssystem.

4. Ifall anställningsavtalet eller det bindande anställningserbjudandet anger att tredjelandsmedborgaren kommer att

utöva ett reglerat yrke, enligt definitionen i Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/36/EG⁽¹⁾ får medlemsstaten kräva att sökanden lägger fram handlingar som styrker att tredjelandsmedborgaren uppfyller villkoren i nationell rätt för att utöva det reglerade yrket.

5. Vid handläggning av en ansökan om tillstånd enligt artikel 12.1 ska de medlemsstater som inte tillämpar Schengenregelverket fullt ut kontrollera att tredjelandsmedborgaren

a) inte utgör någon risk för olaglig invandring,

b) avser att lämna medlemsstaternas territorium senast det datum då tillståndet löper ut.

Artikel 6

Kriterier och krav för inresa som säsongarbetare för vistelser som överstiger 90 dagar

1. Ansökningar om inresa till en medlemsstat enligt villkoren i detta direktiv för vistelser som överstiger 90 dagar ska åtföljas av

a) ett giltigt anställningsavtal eller, om det föreskrivs i nationell rätt, enligt administrativa bestämmelser eller praxis, ett bindande anställningserbjudande om att arbeta som säsongarbetare i den berörda medlemsstaten hos en arbetsgivare som är etablerad i den medlemsstaten och som innehåller uppgifter om

i) arbetsplatsen och arbetets art,

ii) anställningens varaktighet,

iii) ersättningen,

iv) arbetstid per vecka eller månad,

v) längden på den eventuella betalda semestern,

vi) i tillämpliga fall, andra relevanta arbetsvillkor, och

vii) om möjligt, det datum då anställningen börjar,

b) handlingar som styrker att den sökande innehar, eller om nationell rätt så föreskriver, har ansökt om sjukförsäkring, som täcker alla de risker som medborgarna i den berörda medlemsstaten normalt försäkras mot, under perioder då inget sådant försäkringsskydd eller motsvarande rättighet till förmåner erbjuds i samband med, eller som ett resultat av, det arbete som utförs i den medlemsstaten,

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/36/EG av den 7 september 2005 om erkännande av yrkeskvalifikationer (EUT L 255, 30.9.2005, s. 22).

c) handlingar som styrker att säsongarbetaren kommer att ha en lämplig bostad eller att en lämplig bostad kommer att tillhandahållas, i enlighet med artikel 20.

2. Medlemsstaterna ska kräva att de villkor som avses i punkt 1 a överensstämmer med tillämplig rätt, kollektivavtal och praxis.

3. På grundval av de handlingar som tillhandahålls enligt punkt 1 ska medlemsstaterna kräva att säsongarbetaren under sin vistelse har tillräckliga medel för att försörja sig utan att utnyttja deras sociala trygghetssystem.

4. Tredjelandsmedborgare som anses utgöra ett hot mot allmän ordning, allmän säkerhet eller allmän folkhälsa ska inte beviljas inresa.

5. Vid handläggning av en ansökan om tillstånd enligt artikel 12.2 ska medlemsstaterna kontrollera att tredjelandsmedborgaren inte utgör någon risk för olaglig invandring och att han eller hon avser att lämna medlemsstaternas territorium senast det datum då tillståndet löper ut.

6. Ifall anställningsavtalet eller det bindande anställningserbjudandet anger att tredjelandsmedborgaren kommer att utöva ett reglerat yrke, enligt definitionen i direktiv 2005/36/EG, får medlemsstaten kräva att sökanden lägger fram handlingar som styrker att tredjelandsmedborgaren uppfyller villkoren i nationell rätt för att utöva det reglerade yrket.

7. Medlemsstaterna ska kräva att tredjelandsmedborgare innehar en resehandling som är giltig enligt nationell rätt. Medlemsstaterna ska kräva att resehandlingen är giltig minst lika länge som giltighetstiden för tillståndet för säsongarbete.

Dessutom får medlemsstaterna kräva att:

a) den sista giltighetsdagen för resehandlingen överstiger vistelsens avsedda längd med minst tre månader,

b) resehandlingen har utfärdats under de senaste tio åren, och

c) resehandlingen innehåller minst två tomma sidor.

Artikel 7

Inresekvoter

Direktivet påverkar inte en medlemsstats rätt att besluta om inresekvoter för tredjelandsmedborgare som reser in till dess territorium för säsongarbete. På grundval av detta får en ansökan om tillstånd för säsongarbete antingen betraktas som ej godtagbar eller avvisas.

Artikel 8

Grunder för avslag

1. Medlemsstaterna ska avslå en ansökan om tillstånd för säsongarbete när

a) artiklarna 5 eller 6 inte uppfylls, eller

b) de handlingar som läggs fram enligt artikel 5 eller 6 har förvärvats på bedrägligt sätt, förfalskats eller ändrats i något avseende.

2. Medlemsstaterna ska, i förekommande fall, avslå en ansökan om tillstånd för säsongarbete när

a) arbetsgivaren i enlighet med nationell rätt har påförts sanktioner för odeklarerat arbete och/eller olaglig anställning,

b) arbetsgivarens verksamhet avvecklas eller har avvecklats enligt nationell insolvensrätt eller när arbetsgivaren inte bedriver någon ekonomisk verksamhet, eller

c) arbetsgivaren har påförts sanktioner i enlighet med artikel 17.

3. Medlemsstaterna får kontrollera om den lediga platsen i fråga kan tillsättas med medborgare i den berörda medlemsstaten eller med andra unionsmedborgare, eller med tredjelandsmedborgare som lagligen uppehåller sig i den medlemsstaten, och får i sådana fall avslå ansökan. Denna punkt ska tillämpas utan att det påverkar principen om företräde för unionsmedborgare såsom den uttrycks i de relevanta bestämmelserna i relevanta anslutningsakter.

4. Medlemsstaterna får avslå en ansökan om tillstånd för säsongarbete när

a) arbetsgivaren inte har uppfyllt sina rättsliga skyldigheter beträffande social trygghet, beskattning, arbetstagares rättigheter, arbetsvillkor eller anställningsvillkor enligt tillämplig rätt och/eller kollektivavtal,

b) arbetsgivaren under de tolv månader som omedelbart föregick ansökan har avskaffat en heltidstjänst i syfte att skapa den lediga plats som arbetsgivaren försöker tillsätta genom att tillämpa detta direktiv, eller

c) tredjelandsmedborgaren inte har uppfyllt skyldigheterna i ett tidigare beslut om inresetillstånd som säsongarbetare.

5. Utan att det påverkar punkt 1 ska alla beslut om att avslå en ansökan fattas med beaktande av de särskilda omständigheterna i fallet, inbegripet säsongsarbetarens intressen, och med respekt för proportionalitetsprincipen.

6. Skälen till att vägra att utfärda en visering för kortare vistelse regleras i de relevanta bestämmelserna i viseringskodexen.

Artikel 9

Beslut om att återkalla tillstånd för säsongsarbete

1. Medlemsstaterna ska återkalla tillstånd för säsongsarbete när

- a) de handlingar som läggs fram enligt artikel 5 eller 6 har förvärvats på bedrägligt sätt, förfalskats eller ändrats i något avseende, eller
- b) syftet med innehavarens vistelse är ett annat än det för vilket denne beviljades tillstånd.

2. Medlemsstaterna ska, i lämpliga fall, återkalla tillstånd för säsongsarbete när

- a) arbetsgivaren har påförts sanktioner i enlighet med nationell rätt för odeklarerat arbete och/eller olaglig anställning,
- b) arbetsgivarens verksamhet avvecklas eller har avvecklats enligt nationell insolvensrätt eller arbetsgivaren inte bedriver någon ekonomisk verksamhet, eller
- c) arbetsgivaren har påförts sanktioner i enlighet med artikel 17.

3. Medlemsstaterna får återkalla tillstånd för säsongsarbete när

- a) artikel 5 eller 6 inte längre uppfylls,
- b) arbetsgivaren inte har uppfyllt sina rättsliga skyldigheter beträffande social trygghet, beskattning, arbetstagares rättigheter, arbetsvillkor eller anställningsvillkor enligt tillämplig rätt och/eller kollektivavtal,
- c) arbetsgivaren inte har uppfyllt sina skyldigheter enligt anställningsavtalet, eller
- d) arbetsgivaren under de tolv månader som omedelbart föregick ansökan har avskaffat en heltidstjänst i syfte att skapa den lediga plats som arbetsgivaren försöker tillsätta genom att tillämpa detta direktiv.

4. Medlemsstaterna får återkalla tillstånd för säsongsarbete om tredjelandsmedborgaren ansöker om internationellt skydd enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/95/EU⁽¹⁾, eller skydd i enlighet med nationell rätt, internationella förpliktelser eller praxis i den berörda medlemsstaten.

5. Utan att det påverkar punkt 1 ska alla beslut om att återkalla ett tillstånd fattas med beaktande av de särskilda omständigheterna i fallet, inbegripet säsongsarbetarens intresse, och med respekt för proportionalitetsprincipen.

6. Skälen till att upphäva eller återkalla en visering för kortare vistelse regleras i de relevanta bestämmelserna i viseringskodexen.

Artikel 10

Samarbetskyldighet

Medlemsstaterna får kräva att arbetsgivaren tillhandahåller all relevant information som behövs för att utfärda, förlänga eller förnya tillstånd för säsongsarbete.

KAPITEL III

FÖRFARANDE OCH TILLSTÅND FÖR SÄSONGSARBETE

Artikel 11

Tillgång till information

1. Medlemsstaterna ska se till att sökandena har enkel tillgång till information om samtliga de underlag som krävs för att lämna in en ansökan samt information om inresa och vistelse, inbegripet rättigheter och skyldigheter samt rättssäkerhetsgarantier för säsongsarbetaren.

2. När medlemsstaterna beviljar tredjelandsmedborgare tillstånd för säsongsarbete ska dessa även ges skriftlig information om sina rättigheter och skyldigheter enligt detta direktiv, inklusive klagomålsförfaranden.

Artikel 12

Tillstånd för säsongsarbete

1. För vistelser som inte överstiger 90 dagar ska medlemsstaterna utfärda ett av följande tillstånd för säsongsarbete till tredjelandsmedborgare som uppfyller artikel 5 och inte omfattas av de grunder som fastställs i artikel 8, utan att det påverkar tillämpningen av reglerna om utfärdande av viseringar för kortare vistelse i enlighet med viseringskodexen och rådets förordning (EG) nr 1683/95⁽²⁾:

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/95/EU av den 13 december 2011 om normer för när tredjelandsmedborgare eller statslösa personer ska anses berättigade till internationellt skydd, för en enhetlig status för flyktingar eller personer som uppfyller kraven för att betecknas som subsidiärt skyddsbehövande, och för innehållet i det beviljade skyddet (EUT L 337, 20.12.2011, s. 9).

⁽²⁾ Rådets förordning (EG) nr 1683/95 av den 29 maj 1995 om en enhetlig utformning av visumhandlingar (EGT L 164, 14.7.1995, s. 1).

- a) En visering för kortare vistelse, med angivande av att den utfärdats för säsongarbete.
- b) En visering för kortare vistelse och ett arbetstillstånd, med angivande av att de utfärdats för säsongarbete.
- c) Ett arbetstillstånd, med angivande av att det utfärdats för säsongarbete, när tredjelandsmedborgaren är undantagen från viseringskravet i enlighet med bilaga II till förordning (EG) nr 539/2001 och medlemsstaten i fråga inte tillämpar artikel 4.3 i den förordningen på honom eller henne.

I samband med införlivandet av detta direktiv ska medlemsstaterna föreskriva antingen de tillstånd som anges i leden a och c eller de tillstånd som anges i leden b och c.

2. För vistelser som överstiger 90 dagar ska medlemsstaterna utfärda ett av följande tillstånd för säsongarbete till tredjelandsmedborgare som uppfyller artikel 6 och inte omfattas av de grunder som fastställs i artikel 8:

- a) En visering för längre vistelse, med angivande av att den utfärdats för säsongarbete,
- b) ett säsongarbetstillstånd, eller
- c) ett säsongarbetstillstånd och en visering för längre vistelse, om det enligt nationell rätt för inresa till territoriet krävs en visering för längre vistelse.

I samband med införlivandet av detta direktiv ska medlemsstaterna föreskriva endast ett av de tillstånd som anges i leden a, b och c.

3. Utan att det påverkar tillämpningen av Schengenregelverket ska medlemsstaterna avgöra om tredjelandsmedborgaren och/eller arbetsgivaren ska lämna in ansökan.

Medlemsstaternas skyldighet att avgöra om ansökan ska göras av tredjelandsmedborgaren eller av arbetsgivaren ska inte påverka sådana arrangemang som kräver att båda dessa parter medverkar i förfarandet.

4. Det säsongarbetstillstånd som avses i punkt 2 första stycket b och c ska utfärdas av de behöriga myndigheterna i medlemsstaterna enligt den utformning som fastställs i förordning (EG) nr 1030/2002. Medlemsstaterna ska föra in en hänvisning på tillståndet som anger att det är utfärdat för säsongarbete.

5. Vid viseringar för längre vistelse ska medlemsstaterna under rubriken "Anmärkningar" på viseringsmärket föra in en

hänvisning som anger att handlingen är utfärdad för säsongarbete i enlighet med punkt 12 i bilagan till förordning (EG) nr 1683/95.

6. Medlemsstaterna får ange ytterligare uppgifter om säsongarbetarens anställningsförhållande på papper eller lagra sådana uppgifter i elektroniskt format i enlighet med artikel 4 i förordning (EG) nr 1030/2002 och punkt a 16 i bilagan till den förordningen.

7. När en visering behövs enkom för att resa in till en medlemsstats territorium och tredjelandsmedborgaren uppfyller villkoren för att beviljas ett säsongarbetstillstånd i enlighet med punkt 2 första stycket c ska den berörda medlemsstaten underlätta för tredjelandsmedborgaren att erhålla den visering som krävs.

8. Utfärdandet av en visering för längre vistelse i enlighet med punkt 2 första stycket a ska inte påverka medlemsstaternas möjlighet att i förhand utfärda ett tillstånd att arbeta i den berörda medlemsstaten.

Artikel 13

Ansökan om säsongarbetstillstånd

1. Medlemsstaterna ska utse de myndigheter som är behöriga att ta emot och besluta om ansökan om samt utfärda säsongarbetstillstånd.

2. En ansökan om säsongarbetstillstånd ska lämnas in i ett enda ansökningsförfarande.

Artikel 14

Vistelsens längd

1. Medlemsstaterna ska fastställa en maximal vistelseperiod för säsongarbetare på mellan fem och nio månader under varje tolv månadersperiod. Efter utgången av den perioden ska tredjelandsmedborgaren lämna medlemsstatens territorium om inte den berörda medlemsstaten har utfärdat ett uppehållstillstånd enligt nationell rätt eller unionsrätt av andra skäl än för säsongarbete.

2. Medlemsstaterna får fastställa en maximal tidsperiod inom varje tolv månadersperiod under vilken en arbetsgivare får anställa säsongarbetare. Denna period ska vara åtminstone lika lång som den maximala vistelseperiod som fastställs enligt punkt 1.

Artikel 15

Förlängning av vistelsen eller förnyelse av tillståndet för säsongarbete

1. Under den maximala period som anges i artikel 14.1, och förutsatt att artikel 5 eller 6 är uppfyllda samt att grunderna i artikel 8.1 b, 8.2 och, i förekommande fall, 8.4 inte är uppfyllda, ska medlemsstaterna bevilja säsongarbetaren en förlängning av vistelsen, om säsongarbetaren förlänger sitt anställningsavtal med samma arbetsgivare.

2. Medlemsstaterna får besluta att i enlighet med nationell rätt ge säsongarbetaren rätt att förlänga sitt avtal med en och samma arbetsgivare och sin vistelse mer än en gång, förutsatt att den maximala period som anges i artikel 14.1 inte överskrids.

3. Inom den maximala period som anges i artikel 14.1, och förutsatt att artikel 5 eller 6 är uppfyllda samt att skälen i artikel 8.1 b, 8.2 och, i förekommande fall, 8.4 inte är uppfyllda, ska medlemsstaterna bevilja säsongarbetaren en förlängning av vistelsen för att kunna anställas av en annan arbetsgivare.

4. Medlemsstaterna får besluta att i enlighet med nationell rätt ge säsongarbetare rätt att anställas av en annan arbetsgivare och förlänga sin vistelse mer än en gång, förutsatt att den maximala period som anges i artikel 14.1 inte överskrids.

5. Vid tillämpningen av punkterna 1–4 ska medlemsstaterna ta emot en ansökan från en säsongarbetare när denne beviljats inresa i enlighet med detta direktiv och vistas på den berörda medlemsstatens territorium.

6. Medlemsstaterna får vägra att förlänga vistelsen eller förnya tillståndet för säsongarbete när den lediga platsen i fråga kan tillsättas med medborgare från den berörda medlemsstaten eller med andra unionsmedborgare, eller med tredjelandsmedborgare som lagligen uppehåller sig i medlemsstaten. Denna punkt ska tillämpas utan att det påverkar principen om företräde för unionsmedborgare såsom den uttrycks i de relevanta bestämmelserna i relevanta anslutningsakter.

7. Medlemsstaterna ska vägra att förlänga vistelsen eller förnya tillståndet för säsongarbete när vistelsens maximilängd enligt artikel 14.1 har nåtts.

8. Medlemsstaterna får vägra att förlänga vistelsen eller förnya tillståndet för säsongarbete om tredjelandsmedborgaren ansöker om internationellt skydd enligt direktiv 2011/95/EU

eller om tredjelandsmedborgaren ansöker om skydd i enlighet med nationell rätt, internationella förpliktelser eller praxis i den berörda medlemsstaten.

9. Artikel 9.2 och 9.3 b, c och d ska inte tillämpas på säsongarbetare som ansöker om att anställas av en annan arbetsgivare i enlighet med punkt 3 i den här artikeln när dessa bestämmelser gäller den tidigare arbetsgivaren.

10. Grunderna för att förlänga en visering för kortare vistelse är reglerade i de relevanta bestämmelserna i viseringskodexen.

11. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 8.1 ska alla beslut om ansökningar om förlängning eller förnyelse fattas med beaktande av ärendets särskilda omständigheter, inbegripet säsongarbetarens intresse, och med respekt för proportionalitetsprincipen.

Artikel 16

Underlättande av återinresa

1. Medlemsstaterna ska underlätta återinresa för tredjelandsmedborgare som av samma medlemsstat beviljats inresa som säsongarbetare minst en gång under de senaste fem åren och som fullt ut har respekterat villkoren för säsongarbetare enligt detta direktiv under varje vistelse.

2. Det underlättande som avses i punkt 1 kan inbegripa en eller flera av följande åtgärder:

- a) Beviljande av undantag från kravet att lämna in en eller flera handlingar i enlighet med artikel 5 eller 6.
- b) Utfärdande av flera säsongarbetstillstånd i en enda administrativ handling.
- c) Påskyndande av det förfarande som leder till ett beslut om ansökan om säsongarbetstillstånd eller visering för längre vistelse.
- d) Prioriterad handläggning av ansökningar om inresetillstånd som säsongarbetare, inbegripet med hänsyn till tidigare inresetillstånd, när beslut fattas om ansökningar med avseende på uttömning av inresekvoter.

Artikel 17

Sanktioner mot arbetsgivare

1. Medlemsstaterna ska föreskriva sanktioner mot arbetsgivare som inte uppfyller sina skyldigheter enligt detta direktiv, inbegripet utestängande av arbetsgivare som på ett allvarligt sätt bryter mot sina skyldigheter enligt detta direktiv från möjligheten att anställa säsongarbetare. Dessa sanktioner ska vara effektiva, proportionella och avskräckande.

2. Medlemsstaterna ska se till att arbetsgivaren ansvarar för att betala ersättning till säsongarbetaren enligt förfarandena i nationell rätt, om tillståndet för säsongarbete återkallas i enlighet med artikel 9.2 och 9.3 b, c eller d. Ansvaret ska omfatta utestående skyldigheter som arbetsgivaren skulle vara tvungen att uppfylla om tillståndet för säsongarbete inte hade återkallats.

3. Om arbetsgivaren är en underentreprenör som har brutit mot detta direktiv och ifall huvudentreprenören och eventuella underentreprenörer i mellanledet inte har uppfyllt skyldigheten att vidta rimliga kontrollåtgärder enligt nationell rätt, får huvudentreprenören och eventuella underentreprenörer i mellanledet:

- a) bli föremål för de sanktioner som avses i punkt 1,
- b) jämte eller i stället för arbetsgivaren bli ansvariga för att betala en eventuell ersättning till säsongarbetaren i enlighet med punkt 2, och
- c) jämte eller i stället för arbetsgivaren bli ansvariga för att betala eventuella efterhandsbetalningar till säsongarbetaren i enlighet med nationell rätt.

Medlemsstaterna får införa strängare ansvarsregler enligt nationell rätt.

Artikel 18

Rättssäkerhetsgarantier

1. Medlemsstaternas behöriga myndigheter ska fatta beslut om ansökan om tillstånd för säsongarbete. De behöriga myndigheterna ska så snart som möjligt, och senast inom 90 dagar efter det att en fullständig ansökan har lämnats in, skriftligen underrätta sökanden om beslutet i enlighet med förfarandena för detta enligt den berörda medlemsstatens nationella rätt.

2. För en ansökan om förlängning av vistelsen eller förnyelse av tillståndet i enlighet med artikel 15 ska medlemsstaterna vidta rimliga åtgärder för att säsongarbetaren inte ska behöva avbryta sitt anställningsförhållande med samma arbetsgivare eller förhindras att byta arbetsgivare på grund av pågående administrativa förfaranden.

Om giltighetstiden för tillståndet för säsongarbete löper ut under förfarandet för förlängning eller förnyelse ska medlemsstaterna, i enlighet med nationell rätt, tillåta säsongarbetaren att fortsatt vistas på deras territorium tills den behöriga myndigheten har fattat ett beslut om ansökan, förutsatt att ansökan lämnades in inom tillståndets giltighetstid och att den tidsperiod som anges i artikel 14.1 inte har löpt ut.

När andra stycket är tillämpligt får medlemsstaten bland annat besluta att

- a) utfärda nationella tidsbegränsade uppehållstillstånd eller motsvarande tillstånd tills ett beslut fattas,
- b) tillåta säsongarbetaren att arbeta tills det beslutet fattats.

Relevanta bestämmelser i detta direktiv ska tillämpas under tiden som ansökan om förlängning eller förnyelse handläggs.

3. Om de uppgifter eller handlingar som lämnats in till stöd för ansökan är ofullständiga, ska de behöriga myndigheterna inom rimlig tid underrätta den sökande om vilka ytterligare uppgifter som krävs och ställa upp en rimlig tidsfrist för att tillhandahålla dem. Den tidsfrist som avses i punkt 1 ska upphöra att löpa fram till dess att de behöriga myndigheterna har mottagit de ytterligare uppgifter som krävs.

4. Sökanden ska skriftligen meddelas om skälen till ett beslut enligt vilket en ansökan om inresetillstånd för säsongarbete inte kan beviljas eller en ansökan om tillstånd för säsongarbete, en förlängning av vistelse eller förnyelse av tillstånd för säsongarbete avslås. Både säsongarbetaren och, om detta föreskrivs i nationell rätt, arbetsgivaren ska skriftligen meddelas om skälen för ett beslut om att återkalla ett tillstånd för säsongarbete.

5. Alla beslut om att en ansökan om tillstånd för säsongarbete inte kan beviljas eller avslås, att en förlängning av vistelse eller förnyelse av tillstånd för säsongarbete avslås eller att ett tillstånd för säsongarbete återkallas ska kunna överklagas i den berörda medlemsstaten i enlighet med nationell rätt. Den skriftliga underrättelsen ska innehålla uppgifter om till vilken domstol eller administrativ myndighet det går att överklaga och om tidsfristen för ingivande av ett överklagande.

6. Rättssäkerhetsgarantier avseende viseringar för kortare vistelse regleras i de relevanta bestämmelserna i viseringskodexen.

Artikel 19

Avgifter och kostnader

1. Medlemsstaterna får kräva betalning av avgifter för handläggningen av ansökningar enligt detta direktiv. Avgiftsnivåerna får inte vara oproportionella eller oskäligen. Avgifter för viseringar för kortare vistelse är reglerade i de relevanta bestämmelserna i Schengenregelverket. Om dessa avgifter betalas av tredjelandsmedborgaren får medlemsstaterna föreskriva att denne har rätt till ersättning från arbetsgivaren i enlighet med nationell rätt.

2. Medlemsstaterna får kräva att arbetsgivare som anställer säsongarbetare betalar

- a) kostnaderna för resan från säsongarbetarens hemort till arbetsplatsen i den berörda medlemsstaten, samt återresan,
- b) kostnaderna för den sjukförsäkring som avses i artiklarna 5.1 b och 6.1 b.

Om dessa kostnader betalas av arbetsgivaren får de inte krävas tillbaka från säsongarbetarna.

Artikel 20

Bostad

1. Medlemsstaterna ska kräva bevis för att säsongarbetaren under hela sin vistelse kommer att få tillgång till en bostad med lämplig standard i enlighet med nationell rätt och/eller praxis. Den behöriga myndigheten ska informeras om säsongarbetaren flyttar till en annan bostad.
2. Om bostaden tillhandahålls av eller genom arbetsgivaren
  - a) kan säsongarbetaren bli skyldig att betala en hyra, som inte får vara oskälig i förhållande till hans eller hennes nettoersättning och boendets kvalitet; hyran får inte automatiskt dras från säsongarbetarens lön,
  - b) ska arbetsgivaren tillhandahålla säsongarbetaren ett hyresavtal eller liknande dokument av vilket hyresvillkoren för bostaden tydligt framgår,
  - c) ska arbetsgivaren se till att bostaden uppfyller de allmänna hälso- och säkerhetsbestämmelser som gäller i den berörda medlemsstaten.

Artikel 21

Förmedling genom offentlig arbetsförmedling

Medlemsstaterna får besluta att förmedling av säsongarbetare endast får utföras av offentliga arbetsförmedlingar.

KAPITEL IV

RÄTTIGHETER

Artikel 22

Rättigheter enligt tillståndet för säsongarbete

Under den period som det tillstånd som avses i artikel 12 är giltigt ska innehavaren åtminstone tillerkännas följande rättigheter:

- a) Rätt till inresa till och vistelse på det territorium som tillhör den medlemsstat som har utfärdat tillståndet.
- b) Fri tillgång till hela territoriet i den medlemsstat som har utfärdat tillståndet, i enlighet med nationell rätt.
- c) Rätt att utföra de konkreta arbetsuppgifter som tillståndet avser, i enlighet med nationell rätt.

Artikel 23

Rätt till likabehandling

1. Säsongarbetare ska ha rätt till likabehandling i förhållande till medborgarna i värdmedlemsstaten åtminstone i fråga om följande:

- a) Anställningsvillkor, inbegripet minimiålder för anställning, och arbetsvillkor, inbegripet lön och uppsägning, arbetstider, ledighet och allmänna helgdagar, samt hälso- och säkerhetskrav på arbetsplatsen.
- b) Rätten att strejka och vidta stridsåtgärder, i enlighet med värdmedlemsstatens nationella rätt och praxis, och föreningsfrihet och frihet att tillhöra en arbetstagarorganisation eller någon annan organisation vars medlemmar utövar ett visst yrke, inklusive de rättigheter och förmåner som sådana organisationer tillhandahåller, inbegripet rätten att förhandla och ingå kollektivavtal, utan att det påverkar tillämpningen av nationella bestämmelser om allmän ordning och säkerhet.
- c) Efterhandsbetalningar av eventuell inestående lön till tredjelandmedborgaren som ska göras av arbetsgivaren.
- d) Grenar av den sociala tryggheten, såsom de definieras i artikel 3 i förordning (EG) nr 883/2004.
- e) Tillgång till varor och tjänster och leveranser av allmänt tillgängliga varor och tjänster, förutom bostad, utan att det påverkar tillämpningen av avtalsfriheten i enlighet med unionsrätten och nationell rätt.
- f) Rådgivning om säsongarbete som erbjuds av arbetsförmedlingar.
- g) Utbildning och yrkesutbildning.
- h) Erkännande av examensbevis, utbildningsbevis och andra yrkeskvalifikationer i enlighet med relevanta nationella förfaranden.

- i) Skatteförmåner, om säsongarbetaren anses ha sin skattemässiga hemvist i den berörda medlemsstaten.

Säsongarbetare som flyttar till ett tredjeland, eller efterlevande till en sådan säsongarbetare som är bosatta i ett tredjeland när de erhåller säsongarbetarens rättigheter, ska erhålla en lagstadgad pension som är grundad på säsongarbetarens tidigare anställning och som förvärvats i enlighet med den lagstiftning som anges i artikel 3 i förordning (EG) nr 883/2004, på samma villkor och samma nivå som den berörda medlemsstatens medborgare när de flyttar till ett tredjeland.

2. Medlemsstaterna får begränsa rätten till likabehandling genom att:

- i) när det gäller punkt 1 första stycket d utesluta familjeförmåner och arbetslöshetsersättning, utan att det påverkar tillämpningen av förordning (EU) nr 1231/2010,
- ii) när det gäller punkt 1 första stycket g begränsa dess tillämpning till utbildning och yrkesutbildning som har en direkt koppling till den särskilda arbetsuppgiften och utesluta stipendier, studiemedel och studielån eller andra bidrag,
- iii) när det gäller punkt 1 första stycket i, i fråga om skatteförmåner, begränsa dess tillämpning till fall där den registrerade eller stadigvarande hemvisten för de familjemedlemmar för vilka säsongarbetaren ansöker om förmåner ligger inom den berörda medlemsstatens territorium.

3. Rätten till likabehandling enligt punkt 1 ska gälla utan att det påverkar medlemsstatens rätt att återkalla eller vägra att förlänga eller förnya tillståndet för säsongarbete i enlighet med artiklarna 9 och 15.

Artikel 24

Övervakning, bedömning och kontroll

1. Medlemsstaterna ska vidta åtgärder i syfte att förhindra potentiellt missbruk och sanktionera överträdelser av detta direktiv. Åtgärderna ska omfatta övervakning, bedömning och, i lämpliga fall, kontroll i enlighet med nationell rätt eller administrativ praxis.
2. Medlemsstaterna ska se till att de organ som ansvarar för kontrollen av arbete eller behöriga myndigheter samt, om så föreskrivs i nationell rätt om nationella arbetstagare, organisationer som företräder arbetstagares intressen har tillträde till arbetsplatsen och, med arbetstagarens samtycke, till bostaden.

Artikel 25

Förenklade klagomålsförfaranden

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att det finns effektiva mekanismer genom vilka säsongarbetare kan inge klagomål mot sina arbetsgivare, antingen direkt eller genom tredje parter som i enlighet med de kriterier som fastställs i nationell rätt har ett berättigat intresse av att säkerställa att detta direktiv efterlevs, eller genom en behörig myndighet i medlemsstaten, om så föreskrivs i nationell rätt.

2. Medlemsstaterna ska sörja för att tredje parter som i enlighet med de kriterier som fastställs i deras nationella rätt har ett berättigat intresse av att säkerställa att detta direktiv efterlevs, på säsongarbetarens vägnar eller för att stödja att denne, med hans eller hennes tillstånd, får engagera sig i de rättsliga eller administrativa förfaranden som finns för att säkerställa genomförandet av detta direktiv, med undantag för förfaranden och beslut avseende viseringar för kortare vistelse.

3. Medlemsstaterna ska säkerställa att säsongarbetare har samma tillgång som andra arbetstagare i en liknande ställning till skyddsåtgärder mot uppsägning eller annan ogynnsam behandling som utgör en reaktion från arbetsgivarens sida på ett klagomål inom företaget eller ett rättsligt förfarande som syftar till att se till att detta direktiv efterlevs.

KAPITEL V

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 26

Statistik

1. Medlemsstaterna ska förse kommissionen med statistik om antalet tillstånd för säsongarbete som utfärdats för första gången samt, i möjligaste mån, om antalet tredjelandsmedborgare vars tillstånd för säsongarbete har förlängts, förnyats eller återkallats. Statistiken ska redovisas utifrån medborgarskap och, i möjligaste mån, utifrån uppehållstillståndets giltighetstid samt den ekonomiska sektorn.

2. Den statistik som avses i punkt 1 ska hänvisa till referensperioder inom ett kalenderår och ska överlämnas till kommissionen inom sex månader efter referensårets slut. Det första referensåret ska vara 2017.

3. Den statistik som avses i punkt 1 ska överlämnas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 862/2007⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 862/2007 av den 11 juli 2007 om gemenskapsstatistik över migration och internationellt skydd och om upphävande av rådets förordning (EEG) nr 3111/76 om utarbetande av statistik beträffande utländska arbetstagare (EUT L 199, 31.7.2007, s. 23).

*Artikel 27***Rapportering**

Vart tredje år, och första gången senast den 30 september 2019, ska kommissionen rapportera till Europaparlamentet och rådet om tillämpningen av direktivet i medlemsstaterna och föreslå eventuella nödvändiga ändringar.

*Artikel 28***Införlivande**

1. Medlemsstaterna ska senast den 30 september 2016 sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv. De ska till kommissionen genast överlämna texten till dessa bestämmelser.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ska varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna ska till kommissionen överlämna texten till de centrala bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

*Artikel 29***Ikraftträdande**

Detta direktiv träder i kraft dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

*Artikel 30***Adressater**

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna i enlighet med fördragen.

Utfärdat i Strasbourg den 26 februari 2014.

På Europaparlamentets vägnar

M. SCHULZ

Ordförande

På rådets vägnar

D. KOURKOULAS

Ordförande